

navn på et nyt politisk parti er i fuld overensstemmelse med folketingsvalgloven og lovgivningen i øvrigt. Der er ikke i folketingsvalgloven eller i almindelige forvaltningsretlige grundsætninger hjemmel til at tilbagekalde denne begunstigende forvaltningsakt.

Begrundelsen for spørgsmålet giver mig anledning til at påpege, at Indenrigsministeriet som udgangspunkt har pligt til at godkende det navn, som en stifter af et nyt parti ønsker at kalde sit parti. Indenrigsministeriet kan efter folketingsvalglovens § 13, stk. 1, kun give afslag, hvis der er tale om et navn, som allerede benyttes af et andet parti, eller som kan give anledning til forveksling med andre partier. Ingen af delene var tilfældet i sagen om godkendelse af navnet Antikrist-Partiet. Inden godkendelsen undersøgte Indenrigsministeriet endvidere, om anvendelsen af navnet »Antikrist-Partiet« eventuelt ville være i strid med anden lovgivning end folketingsvalgloven, hvilket ikke fandtes at være tilfældet.

Jeg finder også anledning til at påpege, at Indenrigsministeriets godkendelse af et bestemt partinavn ikke er udtryk for en officiel anerkendelse af de synspunkter, som det pågældende parti går ind for.

Med hensyn til spørgsmålet, om et partinavn som eksempelvis Antimuhammedpartiet kan forventes godkendt, kan jeg oplyse, at afgørelsen herom i givet fald vil blive truffet efter samme retningslinier som afgørelsen i sagen om navnet Antikrist-Partiet.

Spm. nr. S 1184

Til miljø- og energiministeren (23/1 97) af:
Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre bekendtgørelsen til lov om fremme af energi- og vandbesparelse i bygninger (lov nr. 485 af 12. juni 1996), således at også byggesagkyndige vil få mulighed for at tilmelde sig det omtalte 3-dages kursus, der giver dem ret til at udarbejde energimærkning og energiplan?«

Svar (28/1 97)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Hovedparten af de ca. 400 konsulenter, der på nuværende tidspunkt er uddannet, er også byggesagkyndige, dvs at de også kan udføre tilstandsrapporter (huseftersynsordningen). Der uddannes i øjeblikket flere hver uge, og der er derfor ikke kapacitetsmæssige årsager til at lempe på kvalifikationskravene.

Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt at være byggesagkyndig, idet der er et større indhold af rådgivning i energimærkningsordningen end i husbesigtigelsesordningen. De nuværende krav til konsulenternes kvalifikationer er ikke fastlagt ud fra et ønske om at udelukke bestemte faggrupper, men alene for at sikre at energimærkningen af hensyn til forbrugerne bliver udført på et højt fagligt niveau.

Jeg finder derfor ikke, at der er behov for en lempelse af de kvalifikationskrav, der stilles til energikonsulenterne.

Der kan i øvrigt henvises til besvarelsen af spørgsmål S 1194.

Spm. nr. S 1193

Til miljø- og energiministeren (23/1 97) af:
Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvor meget det i gennemsnit koster at få foretaget en energimærkning af et hus/ejerlejlighed, og vil ministeren samtidig redegøre for, hvad en sådan energimærkning indeholder?«

Svar (28/1 97)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Omkostningerne ved at få foretaget energimærkning af huse og ejerlejligheder er fastlagt i en bekendtgørelse fra Energistyrelsen i form af maksimalpriser, dvs priser, der kan forhandles ned, men ikke overskrides.

Maksimalprisen for energimærkning af et parcelhus mellem 100 og 200 m² er fastsat til 2500 kr. incl. moms. Såfremt huset er opført før 1972 kan der tillægges 500 kr., ligesom der kan tillægges 500 kr. for huse med udnyttet tagetage.

For ejerlejligheder under 200 m² er maksimalprisen 1600 kr. incl. moms.